

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău
Judecător: I. Mînăscuță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-986/16

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Perhulova Lidia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/200 împotriva Lidiei Perhulova, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „CET-2”, privind încasarea datoriilor pentru serviciile locativ-comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 31 martie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 17 iunie 2014, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/200 (APLP 54/200) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Perhulova Lidia, intervenient accesoriu SA „CET-2”, privind încasarea datoriilor pentru serviciile locativ-comunale ce țin de energia termică și apă caldă pe perioada de pe 30.09.2008 pînă la 30.12.2012.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/200 pe numele pîrîtei, a fost furnizată energia termică.

Pîrîta nu a achitat serviciile prestate și datoria formată pentru perioada 30.09.2008-30.12.2012, constituie suma de 8 636,71 lei, care este confirmată prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Menționează reclamantul, că a informat pîrîta prin intermediul reclamației în vederea achitării datoriei, însă pînă în prezent ultima nu a executat obligația.

La data de 31 martie 2015, reclamantul a depus cerere de concretizare (f.d. 77), solicitînd încasarea de la pîrîta Perhulova Lidia suma de 4 813, 27 lei cu titlu de datorie, cît și a cheltuielilor de judecată legate de încasarea taxei de stat.

Prin hotărîrea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 31 martie 2015, s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la Perhulova Lidia în beneficiul APLP 54/200 din mun. Chișinău datoria pentru energia termică și apă caldă, formată pe perioada

de 30.09.2008 pînă pe 30.12.2012 în sumă de 4 813,27 lei, cheltuielile de judecată 270 lei, iar în total suma de 5 083,27 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Perhulova Lidia și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 31 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 martie 2016, Perhulova Lidia a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au refuzat să examineze acele circumstanțe care de fapt atestă caracterul neîntemeiat a concluziilor APLP 54/200.

La 15 aprilie 2016, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 04.12.2015 (f.d. 151), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Perhulova Lidia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Perhulova Lidia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Perhulova Lidia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță